

აღსარებას ჩაიბარებს დროება

აღსარებას ჩაიბარებს დროება,
დამაფარებს დავიწყების საბანს,
სიყვარულის ღმერთი და სათნოება
ჩემს სულს – ტანჯულს, ცოდვებისგან განბანს...

და შევიცნობ მე უსაზღვრო სივრცეს,
ან გავქრები სამუდამოდ ალბათ,
მან კი იცის უფლება ვის მისცეს
– დაეწაფოს უკვდავებას ხარბად...

მე ვიცოცხლე და ჯერ კიდევ ვცოცხლობ,
აღსასრულის იდუმალ წამს ველი,
ინტერესი მიპყრობს, ზოგჯერ ვლოცვლობ,
წესს ამიგებს ბანალური მღვდელი...

და ვიქნები დასასრულის მსხვერპლი,
დასასრულის დასაწყისი ამრევს,
მერე რა რომ უკვდავებას ველტვი,
უკვდავება წასულებში გამრევს...

ალსარებას ჩაიბარებს დროება,
დამაფარებს დავიწყების საბანს,
სიყვარულის ღმერთი და სათნოება
ჩემს სულს – ტანჯულს, ცოდვებისგან განბანს...

...

ამის შემდეგ – არაფერი იცვლება
და აგრძელებს კვლავ დროება ბრუნვას,
ისტორია განუწყვეტლად ივსება
და ზედმეტი არ ასცდება ურნას!..

01.12.2012